

(Dalje pr:ti.)

Odstavek 3). Izvršitev pravoveljavne razsodbe političnega oblastva pa se ne more ovirati, kadar je od upravnega oblastva izračunjeni odškodninski znesek položen pri sodišču in je bila dana varnost za odškodnino, ki jih je plačati še le po izvršitvi razsodbe.

Odstavek 4). Za sodno postopanje, ki se uvede za izračunavanje odškodnine, za določitev odškodnine po dogovoru, kakor tudi za uvaževanje zahtev, ki pristojne tretjim osebam do poplačila iz odškodnine na podlagi njih stvarnih pravic, je zmiselno uporabljati določila zakona z dne 18. februarja 1878, drž. zak. št. 30, o razlastitvi v svrhu obrata in naprave železnic; v § 24 ravnokar omenjenega zakona odredjena sestava posebnega seznamka izvedencev pa v stvarih tega zakona izostane. (Pride še.)

Kako so Italijani v Primorju zatirani.

V poslanski zbornici sta se bila oglašila laška poslanca dr. Pitacco iz Trsta in Trentinec Gentili pa sta zopet enkrat zastokala, kako da so Italijani, zlasti v Primorju zatirani. Pitacco je govoril na dolgo in široko.....

Dr. Rybář se je oglasil 2. t. m. k besedi ter podal stvaren popravek h govoru dr. Pitacco in Gentili.

Govoril je tako-le:

V današnji seji je prišel do besede eden zastopnikov italijanskega dela Tirolske in je v svojem govoru tožil o tem, kako so Italijani v Avstriji zatirani. Bil je to spoštovani gospod poslanec Gentili. V kolikor je omenjeni poslanec sodil o razmerah v Trentinu, je umevno samo ob sebi, da je govoril kakor izvedenec, dočim jaz nimam tega poznanja glede Trentina, radi česar mu tudi tozadevno ne morem odgovarjati in se tudi ne čutim polklicanega, da bi kakorsibodi nastopal Nemcem v prilog. Nasprotno: znano mi je, da imajo Trentinci razloga, da se pritožujejo radi postopanja nemških sodeželanov.

Toda gospod poslanec Gentili je govoril tudi o razmerah v Primorju in je glasom »Reichsrathskorrespondenz-e« izjavil, da bi se hotelo Italijane iztebiti in sicer da bi jih najraje v morje pometali. (Veselost). Nu, gospoda moja, jaz popravljam stvarno, da te namere ni pri nas Slovanh, ne pri avstrijski vladi. Nasprotno: avstrijska vlada je tisti faktor, ki je v Primorju do zadnjih dni najgorečnejše in naravnost neverjetno podpirala italijanstvo. (Prihrjevanje).

Gospod poslanec Gentili je, kakor že omenjeno, Trentinec, in ne pozna razmer v Primorju iz lastnega opazovanja. Dobiti je moral torej te informacije od druge strani. Brez dvoma je dobil te informacije iz govora gospoda poslanca za Trst, dr. Pitacco, ki je v četrtek govoril o tržaških in primorskih razmerah ter skušal dokazati, da so Italijani tam najsramotnejše zatirani in oškodovani, da vlada rum nasproti postopa z njimi na način, da je to najnezaslišaneje, kar sploh obstoji na svetu. V okviru stvarnega popravka ne morem vsega popraviti, kar se je govorilo krivega, ali navedem tu — da ne bom predolgo zahteval potrpežljivosti visoke zbornice — le trojico njegovih trditvev, po katerih je možno soditi, kako neresnično in krivo je tudi vse drugo. Sploh je bil njegov govor prava umetnost v zavijanju in izmišljanju, da bi moral gospoda dr. Pitacco označiti kakor največjega pesnika naših dob, ako ne bi bil prepričan, da danes že sam veruje vsem tistim krivim vestem, ki so jih šli italijanski časopisi.

Italijanski liberalci izmišljajo naravnost vsak hip, vsak dan, kako novo zatiranje in je ponavljajo tako dolgo, da slednjič sami verujejo v to. To je resnica in imamo za to klasičen dokument — knjigo, ki je bila od slovanske strani omenjena tudi v debati od četrтка.

To je knjiga »Irridentismo adriatico«, spisana od Angelo Vivante, knjiga, ki jo, kar se tiče objektivnosti in temeljitosti, treba označiti res za pravo mojstersko delo. Pisana je na italijanskem jeziku in iz-

šla je v Florenci. Knjiga ima, rekel bi, tem več dokazilne moči, posebno za nas, ker je bil nje pisec, ki sedaj pripada socialno-demokratski stranki v Trstu, člen uredništva »Piccola«, glavnega glasila italijanske stranke, ki torej iz pravega vira pozna vse mahinacije, izmišljotine, zavijanja, in zavijanje, in je res povsem odkritosrčno razložil, kar je opazoval in izvedel. Najbolji dokaz za to, da je ta knjiga res objektivno in resnično pisana in da ne podaja nič neresničnega, pa je v tem, da si italijansko časopisje ni upalo sploh naznaniti te knjige. O kakem protidokazu ni bilo niti sledi. Dočim se italijansko časopisje sicer vrže s pravo pohlepnostjo na vsako vest po časopisih, če le more v njej najti kaj, kar bi moglo biti koristno zanje, je pa do danes opustilo vsako objavo one knjige. Seveda tudi ni moj namen, da bi tudi čital mnogo mesta iz te knjige; le glede ocitanja, da je tu slovanški element pospeševan, in sicer posebno od strani vlade, si dovoljujem prečitati povsem kratko mesto, ki se nahaja na 146. strani.

Tu je rečeno: »Najhuja obtožba, ki jo izreka italijanski nacionalizem avstrijski vladi, leži izven šole — v prejšnjih poglavjih je namreč pisec govoril o šolskih razmerah, ki so najdesolatnejše za nas Slované. — Ta obtožba sestoji v tem, da vlada umetno provzroča slovansko urbanizacijo s tem, da daje Slovanom prednost pred Italijani v javnih službah. In tu velja mutatis mutandis to, kar so po Manzoni rojak Lucije očitali Don Rodrigu, ko so ga delali odgovornega za vso zlo usodo Renza v Milanu, namreč, da se, ako se sodi le po indukciji (navodilu) in brez poznavanja razmer, včasih tudi lumpu dela krivica.

Država je, pravi dalje, pri izbiri nižjega personala vezana na etnografične razmere istotako kakor drugi delodajalci; mora namreč — pravi dalje — »z ozirom na to, da je na slovanskih delavcih večja ponudba nego na italijanskih, seveda najemati slovanske delavce in slovanske državne služabnike«.

(Pride še.)

Shod zaupnikov narodno-napredne stranke na Kranjskem.

Ta shod se je vršil v nedeljo v Ljubljani ter je bil prav dobro obiskan.

Pozdravil je zaupnike dr. Iv. Tavčar. Obširen govor je imel poslanec dr. Ravnihar.

Na shodu so bile sprejete te-le

resolucije:

I.

Zaupniki narodno-napredne stranke, zbrani na shodu 7. julija v Mestnem domu v Ljubljani, sklenejo odposlati državnemu zboru na Dumažu peticijo, s katero zahtevajo združitev vseh od južnih Slovanov obljubljenih pokrajin te monarhije v eno upravno in avtonomno celoto.

II.

Vladi, od katere zahtevajo, da v vsakem pogledu izvede in vrši popolno ravnopravnost, zlasti pa pravosodni upravi izrekaajo zaupniki svoje nezaupanje; globoko obžalujejo, da se pravosodna uprava ne more povzpeti do nepristranosti in objektivnosti, ampak se pokorava nemško-nacionalni politiki.

III.

Zaupniki, priznavajoč veliki pomen prosvete za politično življenje naroda, pozivljajo somišljenike narodno-napred. stranke, da ustanavljajo in dejansko podpirajo vsa naša prosvet. in obrambna društva. O-sobito pažnjo je posvetiti Sokolstvu, Družbi sv. Cirila in Metoda, Braniboru, Planinskemu društvu, glasbenim in pevskim društvom, čitalnicam, ki bodijo javne, in bralnim društvom, širjenju časopisja in ustanavljanju knjižnic ter predavanjem.

Priznavajoč veliko važnost smotrenega gospodarskega in socialnega dela, priporočajo strokovne organizacije obrtništva, trgovstva in kmetijstva, kakor tudi vseh vrst duševnega in manualnega delavstva;

priporočajo ustanovitev posojilnic in drugih gospodarskih zadrug samo tam, kjer je za to resnična gospodarska potreba, obstoječi zavodi pa naj se podpirajo kar najizdatnejše.

V.

Zbor zaupnikov narodno-napredne stranke obsoja na brezvesten in nasilen način ustvarjene protustavne razmere v kraljevini Hrvaški, ter izraža svoje simpatije in svojo neomajno bratsko ljubezen narodu hrvaškemu.

Sokolske slavnosti v Pragi.

»Leto 1912 bo pomenjalo etapo v zgodovini Evrope, datum nove druge renesance človeštva — povratek k starim ciljem antike, datum prvega popolnega združenja vsega Slovanstva pod sokolskim praporom. Sele dogodki in zgodovinski let bodočih povzdignejo včerašnji datum do njegovega pravega pomena.

»Samostatnost 30. 6. 1912.«

Sokolsko seme, zasejano pred 50 leti od Tyrša in Fügnerja v Pragi je pognalo veličastno drevo. Po vsem svetu je razširilo svoje veje, vzbudilo slovanske narode iz mrtvila in česar še ni nobena sila na svetu mogla dovesti, t. j. združenja slovanskih narodov, to je izvršilo Sokolstvo. Zlata Praga, od koder je izšel klic k sokolstvu, je praznovala jubilej 50letnega dela. S skrbjo in tesnobo se je pripravljala na praznik, na katerega so hitele množice iz celega sveta. Zmagovita ideja Tyrševa je bojevala odločen boj za zmago, antika, prenovljena v Sokolstvu, se je vračala na svet. Slovanstvo, doslej poznano kot nesposobno, raztrgano od neednosti, je stopilo naenkrat združeno pred svet kot nositelj prenovljenja človeštva. Toda njegov nastop je bil tako mogočen, da se je svet zdrznil.

Velikanske so bile priprave za slavnosti, vse se je zdelo radi svoje ogromnosti skoro neizvedljivo. Na Letni je bilo prostora za 10000 telovadcev, za 5000 telovadk, za spreved se je računalo 25- do 30000 Sokolov, prostora na Letni je bilo za 120000 občinstva. Visoko se je sodilo moč in vpliv Sokolstva, toda zlet je dokazal, da še prenikajo. Kakor val so zalile rudeče sokolske čete krasno mesto, gostov se je nabralo toliko, da gostoljubna Praga skoro ni mogla vseh pogostiti. Ob priveditvah samih je ostrmel svet. Nikdar še ni videlo človeštvo toliko krasote, tolike moči, nikdar ni bilo priča podobnega prizora, ampak ga je največ slutilo. Sokolstvo je zmagalo.

Podati natančno, jasno sliko o slavnostih je nemogoče. Kje najti primernih besed, s katerimi bi mogel dati izraza krasnemu prizoru iz letenske planote, kako izraziti to, kar je omamljena duša čutila.

Težko smo se odločili na pot, toda pri cilju nam je ostala noga kakor ukopana in oko je gledalo, gledalo.

Posebni vlak s Slovenci je bil povsod burro pozdravljan. Na vseh postajah so nam gromeli pozdravi nasproti, kmet na polju se je odkril in mahal s klobukom, ljudstvo v vaseh, po potih in povsod, koder je hitel vlak, nam je vsklikalo v pozdrav. Ves v zastavah je bobnel vlak pod predrom vinogradskim in obstal na pražkem kolodvoru. Neizmerne množice občinstva so nam vriskale Na zdar, zastopstvo mesta in sokolstva nas je sprejelo sijajno. Naša pot od kolodvora do skupnega prenočišča je bila pravec triumfa. Občinstva toliko, da smo se le težka prerivali in vse to je pozdravljalo, pelo, prijemalo za roke, za surke in po celem Vaclavskem je odmevalo: »Na zdar Slovenci«.

Prišli smo med prvimi, za nami so prihajali drug za drugim Hrvatje okoli 1000, Srbi v dveh vlakih 1600, Rusi preko 1000, Bulgari 400, Slovaki, Amerikanci 2000, med njimi do 20 Slovencev, Francozi 60 gimnazistov, zastopstvo Pariza in največjih listov, zraven Čehi iz vseh zemelj Svetovavslavske krone. Vlak za vlakom je prisopihal v mesto. Samo posebnih vlakov je bilo 380. In vse te goste je sprejemal narod sijajno, prisrčno. Po ulicah so

valovile neštevilne množice, vedno več je bilo opaziti rudečih sokolskih srajc.

Vsi ti tisoči so bili polni največjega pričakovanja, polni nemira. Povsod pozdravljanje, koncerti, sprejemni večeri, povsod petje, povsod Sokoli. In vse je govorilo o zletu, vse o velikanski udeležbi. Z etne dneve je bilo v Pragi preko 300000 tujcev.

Slovenci smo prišli v četrtek. Dan se je nagibal h koncu, bližal se je petek, z njim tekma za prvenstvo zveze slovanškega Sokolstva, skušnje, nastopi.

(Dalje prih.)

Družba sv. Cirila in Metoda.

Za družbo sv. Cirila in Metoda daruje g. primarij dr. Goestl prvo 2-kronačo.

Ciril Metodova veselica v Sežani v nedeljo se je vršila vsled grozeče nevihte ob bolj pičli udeležbi. In res komaj se je vspešne izvršil in so se janček in račke na raznu spekle, že se je morala vsled dežja veselica premestiti v hotel »pri Kro-ni«, kjer se je potem nadaljevala. Razna pevska društva so pela domače pesmi zelo dobro; tudi tamburaško društvo je častno rešilo svojo ulogo.

DOPISI.

Iz goriške okolice.

Iz Sočana, 9. julija. — Pri nas se vršijo občinske volitve. Danes voli še tretji razred. V tem razredu je volilcev okoli 500, nastopilo jih je včeraj komaj 60, a še teh polovico je kakor ovčice pripeljal V. nko iz Kromberga. Vse kaže jako veliko zanimanje za može, ki so jih ljudstvu za hrbtom postavili! Širi se govorica, da bodo volili semkaj privandranega Italijana J. P. Ker ni za tretji razred, ker med ljudstvom niha vpliva, ga hočejo voliti baje v drugem ali prvem razredu. Če je to res, se bodo še krave smejale.

Iz Št. Ferjana. — Osumljen udeležbe pri umoru Bressana pri Podgori je bil aretiran tudi Jožef Maraz, brat Alojzija. Jožef je »orel«, ki je bil cenjen po orlovskih gledališčih. Je poročen in ima 2 otroka. Ko je krsnil otroka, je naročil peto mašo; po maši so šli v gostilno, tako je bilo kot na ohceti. Pa želimo, da bi se izkazalo, da je sum neopravičen. Škandal bi bil za Št. Ferjan velikanski, če bi imeli morilca v svoji sredi! — Hudega g. redarja imamo; odkar je postal klerikalec, je silno hud, zato je bil aretiral tudi nekoga, ki je rekel je to, da redar ne bi smel biti toliko časa v krčmi!

Iz ajdovskega okraja.

Fridolinstvo? — Na dan 6. julija so aretirali v Vrtovinu pri delu znanega mladega človeka iz Mačvoh, ker je osumljen, da je zopet kriv fridolinstva. — Šel je mlatiti žito. Tam ga je aretiral orožnik. No, preiskava že dožene, ali je kriv ali ne. Lepo reči se godijo pri klerikalcih!

Domače vesti.

Vseučiliški profesor dr. Karol Štrekelj — umrl. — V Gradcu je umrl včeraj o polnoči vseučiliški profesor dr. K. Štrekelj. — Prof. Štrekelj je naš rojak, rojen leta 1859, na Gorjanskem pri Komnu. Leta 1896. je bil imenovan za izrednega profesorja slavistike ter za rednega po smrti dr. Kreka. — Na polju slov. jezikoslovja je bil Štrekelj jako delaven, njegovih jezikoslovnih spisov je vse polno. Glavno njegovo in jako zasluženo delo pa je zbirka slov. narodnih pesmi, ki jih izdaja Slov. Matica. — Pogreb bo jutri popoldne.

Darovi za »Dijaško kuhinjo«. — Čisti dohodek dijaškega večera dne 4. julija 1912 znaša 252'40 K. Vso čast in priznanje naši marljivi šolski mladini, da tako tepu skrbi za svoje revne tovariše. Prisrčna hvala! — J. Koštal, prof. v Gorici, namesto vstopnine h koncertu 2 K. — Dr. I. Rudež, odvet. kandidat v Gorici 2'21 K. — A. Urbančič, mesar v Gorici 1'17 K. — Jos. Kutin, trgovec v Gorici, 1'17 K. — Za

Vaše zdravlje

se ohranite! Oslabljenost in bolečina izginejo, Vaše oči, žile, mišice, kite se okrepijo spanec ozdravi, Vaše splošno zdravje se zopet utrdi, ako rabite Fellerjev fluid z znanko »Elza-fluid«. DvanajstERICA za poskušnjo 5 kron franko. Izdelovatelj samo lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elza-trg št. 264 (Hrvatsko).

prodano mizo 6 K. — Znesek 3 K kot sku-
plček 15 kg surovega masla, ki ga je da-
roval g. Ivan Bevk, čevljar v Zakojci. —
Na račun mesečnine je prišlo 262'80 K.

Goriški učiteljski se slavnemu
občinstvu iskreno zahvaljujejo za obilno
udeležbo pri glasbenem in zabavnem ve-
čerju pri »Zlatem Jelenu«, posebno pa o-
nim, kateri so prispevali še s preplačili,
kakor gg. dr. Treo in dr. Dereani à 9'2 K;
prof. Seidl 8'4 K; zaslužni Bežek 7'1 K;
prof. Zupanič 4'2 K; neimenovan 3'2 K;
bratje Kofol 3 K; učit. Koren 2'2 K, ravn.
Strekelj 1'4 K; uč. Mužina 1'4 K; prof.
Schaup 1'4 K; g. Kljun 2 K; prof. Vazaz,
prof. Košnik, ravn. Strnad, voditelj Kutin,
g. Andrej Gabršček, učitelj Klavara in ne-
imenovan à 1'2 K; prof. Gvaz in brivec
Novak à 1 K. Večina drugih gospodov pa
je preplačala po 20 v. v skupnem znesku
17'16 K. Srčna hvala vsem gg. daroval-
cem za lepi znesek 80'26 K.

Razpisana nagrada 500 K. — Da se
pride na sled pravemu storilcu, je Josip
Bressan iz Ločnika, oče dne 23. junija
1912. na Kalvariji umorjenega Štefana
Bressan, dal na razpolago podpisanemu
500 K, ki se nakažejo kot nagrado one-
mu, ki bi podal sodni obznanje take dokaze
glede storilčeve osebe, na podlagi katerih
bi se mogla brezdvomno dokazati nje-
gova krivda.

Pozivljajo se torej vse tiste osebe, ki
niso še bile zaslišane od orožništva ali
sodnije, in ki bi jim bila znana kaka okol-
nost glede storilčeve osebe in načina iz-
vršitve umora, da se zgledajo v uradni-
stih pri podpisnem.

Preiskovalni sodnik Dr. Gradnik.

C. kr. pripravnica za učiteljska v
Podgorji je končala letos svoje zadnje šol-
sko leto. Sprejemni izpit za 1. tečaj delalo
je 14. lantsko leto 15 učencev, od katerih
so prestali skušnjo vsi. **S prihodnjim**
šolskim letom se združijo pripravnica z mo-
škimi učiteljskim v Gorici.

Vpisovanje za šolsko leto 1912—13 se
bo vršilo na c. kr. moškem učiteljskem,
najbrže 16. septembra, kar se že pravo-
časno objavi.

Deželni odbor želj vzeti v zakup
zdrav, zračen hlev obsegajoč prostora
za 40 do 50 glav mlade goved. S hlevom
mora biti združeno obsežno zemljišče
(dvorišče, pašnik ali travnik), na katerem
se živali lahko prosto gibajo. Glede lege bi
se dala prednost kakor gorski planoti, ki je
lahko pristopna od katerekoli železniške
postaje na Goriškem in kjer bi se dobil v
zakup tudi primeren pašnik, ali še bolje,
dobra, za mlado živino varna planina. Se-
veda se zahteva tudi, da je v bližini hleva
na razpolago zdrava pitna voda za na-
pajanje živine.

Ponudbe in opisi hlevov in eventuelno
pašnikov, ki se ponudijo v zakup, je vlo-
žiti do 20. tek. meseca deželnemu odboru.

Hujškarski shod v »Ginnastiki«. —
Včeraj so imeli zborovanje laški akademi-
ki v Gorici. Na tem zborovanju so sklenili,
sklicati v četrtek protestni shod proti pri-
hodu N. D. O. iz Trsta v Gorico v nedeljo
14. t. m. Shod se bo vršil v »Ginnastiki«,
v tistem kurniku ob Telovadnem trgu, ki
je edini še laška last tam okoli. Povabijo
na shod vse laške stranke. Poročal bo
visokošolec Brežina. Ta Brežina, kakor
ime kaže, sin češkega očeta, je prišel
pred par leti v Gorico pa igra tu med lahi
že važno ulogo. Brežina je spomnil laške
študente (s slovenskimi primki) na veliko
nevarnost, ki preti Gorici iz Trsta, če pri-
nevarnost, ki preti Gorici iz Trsta, če pri-
de sem par stotin delavcev, sklicali jih je
in zasnovan je protestni shod ter »ob-
ramba italijanstva goriškega mesta«. To-
ref tujca je bilo treba, da jih je zbudil in
opozoril na »dolžnost«. — V četrtek zve-
čer hočejo v palestri kričati in si izmi-
šljati si reči, katerih nihče ne namerava
— mi pa ponavljamo nasvet: naj rabijo
lahi za nedeljo 14. t. m. pamet!!

Zveza slovenskih ljudskih knjižnic v
Ljubljani vabi vse knjižnice, čitalnice,
bralna društva, napredna akademska dru-
štva, sokolska društva, napredna politična
društva in vse, kdorkoli se zanima za
knjižnice, da se polnoštevilno udeleže us-
tanovitve shoda za Zvezino ustanovitev
dne 14. julija ob 10. popoldne v prostorih
S. Gregorčičeve ljudske knjižnice v Lju-
bljani, Wolfova ul. 10. I. Zveza z vlaki je
zelo ugodna. Koniec sestanka ob 12.

Ustanovitev Zveze slovenskih ljud-
skih knjižnic je s'no potrebna za razšir-

jenje prosvete. Potom Zveze bodo dobi-
vale ljudstvo dobre in cene knjige.

Nas načrt mora biti: Vsak večji kraj
mora imeti svojo lastno knjižnico, da se
na ta način paralizira vpliv klerikalnih
izobraževalnih društev. Zveza slovenskih
ljudskih knjižnic mora postati močna boj-
na falanga proti nazadnjaštvu in staro-
kopitnosti.

V pojasnilo. — Po Rihembergu se je
razpisal, da je on aretiran g. Karl
Vuga, ki je uslužben pri tvrdki Karl Pe-
čenko v Rihembergu. Tem potom nazna-
njamo, da oni Vuga, ki je aretiran radi
afere Faganelli v Mirnu, se imenuje Rafael
Vuga.

»Novi čas« in sadovi njegove pisave.
— Svoj čas je pisaril »Novi čas« o velikih
nerednostih v črniški občini za časa biv-
šega župana Mermolja Jožefa. To maslo
je lastnoročno skuhal črniški tajnik Batič.
Mužina Franc iz Sela je bral »Novi čas«,
mu vse verjel od kraja do konca, in nje-
gova vera v »Novi čas« ga je spravila v
nesrečo. Govoril je namreč okrog, da je
Mermolja obmo osleparil za več kot 1000
K na užitnini in dokladah. Kot usmilen na-
prednjak in ker je bil birmanski boter ob-
rekovalca Mužine, je Mermolja za enkrat
vsa ta žaljenja odpustil. Toda krščansko-
socijalna žilica ni dala miru novemu voj-
ščaku za sveto vero in začel je Mužina tr-
diti, da ga zato noče tožiti Mermolja, ker
se ga boji in ker je res slepar. Na to je
vložil Mermolja tožbo. Obtoženec Mu-
žina je nastopil dokaz resnice, ki se mu
je pa popolnoma ponesrečil. Dobil je za-
slišeno kazen: **tri tedne zapora z dvema**
postoma. Proti tej razsodbi se je pritožil
in vzklicna sodnija je v soboto potrdila
prvo razsodbo v celem obsegu. Huda ka-
zen, za katero se pa ima zahvaliti »No-
vem čas«. Tako spravlja ta list lastne
pristaše s svojo pisavo v nesrečo in v ne-
potrebne stroške. Naj le nadaljuje, ko ne-
srečno ljudstvo spozna na lastni koži po-
sledice pisave tega novostrojarskega gla-
sila, ko bo v zaporu ob vodi premišljevalo
o pravem provzročitelju svoje nesreče, se
mu odpro oči in priti mora dan obračuna
tudi z »Novim časom«!

Italijansko zastavo, rdeče-belo-zele-
no, so nesli po cesti v nedeljo v Gorici
neki mladi ljudje. Prijela jih je policija.
Pišejo se: Novak Josip, Maver Anton,
Pavlin Josip, elektrotehniki vsi trije, po-
tem Basili Peter, Šavli Arrigo, Barbariol
Viktor, Boschin Josip, vsi štirje natakani.
Sejem jih je, vsak je dobil po 7 dni zapora.
Barbariola, ki je italijanski podanik, poš-
ljejo čez mejo.

Komur tiče. — Zanimanje za Ciril-
Metodove narodne kolke, razglednice in
računske listke ni več tako živo, kakor je
bilo prejšnja leta. Stvar se je preživela —
ta izgovor slišim dan na dan od različnih
slovc zavednih Slovencev. Temu ni tako
me Nemci in Italijani, kjer se prodaja ved-
no več takega blaga.

Računske C. M. listke razpečuje iz-
mej hotelov v Gorici — edino le hotel
»Jelen«. In vendar zahaja toliko Sloven-
cev v druge hotele — kar cele družbe;
več miz je stalno zasedenih po Sloven-
cih. Pri nas velja pač žalibog še vedno
slaba navada — če le mogoče ogibati se
slovenskih gostilen in zahajati raje v tuje-
rodne (isto veča žal tudi za trgovine in
delavnice); posebno ponosni smo, če sli-
šimo krog sebe blaženo nemščino. Da bi
bila vsa ta gospoda vsaj toliko zavedna,
da bi zahtevala slovenski račun na sloven-
skem računskem listku (bodisi pa že v
prid Ciril-Metodovi družbi, ali pa kak
drugi slovenski družbi.) Zahteva gostov
do krčmarja je pač malenkostna — družbi
Ciril-Metodovi pa donese na leto lepih
kron. V Gorici dandanes tudi ne bi sedel
v stalnem omizju krog mize, kjer se ne
nahajajo slovenske užgalice. Ne bodimo
preprohlevni!

Ciril-Metodar.

Spomenik Petra Zoruta v Gorici. —
Končno vendar po velikih težavah so od-
krili v nedeljo v mestnem vrtu mal spo-
menik furlanskemu pesniku Petru Zorutu.
možu, po katerem se je pretakala sloven-
ska kri. Spomenik bi tikal morda v Lože
koncem Brd, kjer se je rodil Zorut, za Go-
rico je premajhna reč. Nekaj časa so sa-
njali, da bo povodom odkritja veliko fur-
lansko slavlje v Gorici, da povabijo celo
Furlanijo, pa iz Furlanije je bilo le par
ljudi, iz goriškega mesta pa je bila ude-

ležba tudi majhna. Govoril je Penso, ne-
izogibni Brežina, župan Bombig, ki je far-
bal samega sebe, da je »Gorizia tutta no-
stra, ben nostra, friulana nelle origini
(Bombič, Brežina, Pinavčič itd.), nell'ani-
ma italiana sempre« (o ta »sempre« je
mało vredent!), govoril je tudi Giacinto
Zorutti v svojem in v imenu drugih ne-
čakov pesnika.

Peter Zorut se je rodil v Ložah v Za-
padnih Brdih dne 27. decembra 1792. Zo-
ruti so bili plemeniti. Takrat so bila v celi
Furlaniji vroča bojna tla, zato se je go-
spoda iz središč odtegnila na svoja po-
sestva na deželi. Tudi Hektor Zorut je šel
v Lože na svoje posestvo. Tam se je ro-
dil Peter Zorut. Brda so krasna in srce je
koprnelo Petru po Ložah, ko se je pre-
selil v stariši v Čedad. Šola mu ni nič
prav prijala. Potem so se preselili v Vi-
dem, kjer je vstopil Peter Zorut v finan-
čno službo in si prislužil penzijo. Umril je
leta 1867. Zorut je torej živel v Vidmu, ko
je ta spadal pod Avstrijo. Zorut je bil tudi
dober Avstrijec.

Podgorska slovenska mladina pri
sklepu računa s plesa 7. t. m. je darovala
20 K za Škola in 6 K za podružnico C.
M. D. v Podgori. Hvala lepá!

Slike o vsesokolskem zletu v Pragi
priobčjuje ta teden »Slovenski Ilustrovani
Tednik« in sicer: 4 slike o telovci i 6000
dečkov in deklic sokolskega naraščaja;
zmagovalec tekme za prvenstvo slovan-
skega sokolstva Slovenec Stane Vidmar;
ustanovitelj sokolstva Tyrš in Fügner in
njun nagrobni spomenik; R. Todt, pod-
načelnik, Erben načelnik in A. S. Sižinsky
starša »Zveze ruskega sokolstva«; sta-
rosta »Češke obče sokolske« dr. I. Schei-
ner; župan pariški H. Galli kot zastopnik
Francozov na vsesokolskem zletu v
Pragi; zanimivi sta tudi slike vratolomna
vaja na krogih na zletu in ruskemu carju
Nikolaju predstavijo Erbena, načelnika
»Zveze ruskega sokolstva«. Razumeti še
vsebuje nekatere druge slike. Priporoča-
mo vsem »Slovenski Ilustrovani Tednik«!

Zveza narodnih društev.

Bralno in pevsko društvo v Pod-
brdu vabi svoje člane k izrednemu ob-
čnemu zboru, ki bo dne 21. t. m. ob 8. uri
zvečer.

Trgovsko-obrtno in gospodarske vesti.

Sklep šolskega leta na obrtni nada-
ljevalni šoli v Solkanu. — Obrtna nadalje-
valna šola v Solkanu je imela 30. junija
slovesen sklep šolskega leta. Sklepa so se
udeležili zastopniki c. k. okr. glavarstva,
c. k. okrajnega šol. sveta, trgovske in
obrtno-zbornice, mnogo odličnih doma-
činov, nekoliko sosednih učiteljev in uč-
teljic. Veselila nas je obilna udeležba od
strani obrtnih mojstrov. Iz poročila šol-
skega voditelja smo posneli sledeče po-
datke: Na tej šoli so poučevali 4 učitelji.
Sola je dvorazredna s paralelo k 1. raz-
redu. Poučevalo se je 8 mesecev 26 ur na
teden. Učni predmeti so bili: geometrično,
projekcijsko in prostoročno risanje, geo-
metrija in projekcijski račun, strokovno ri-
sanje, poslovni sestavki in obči obrtni
predpisi, obrtno računstvo in obrtno knji-
govodstvo, zdravoslovje in nemščina kot
neobvezen predmet. O začetku šolskega
leta je bilo v vseh razredih 84, o sklepu
pa 75 učencev. Pri pouku jih je bilo pov-
prečno vsak dan navzočih 83%. — Učni
smoter je doseglo 65 vajencev, 10 jih pa ni
prestopilo. Med učenci je bilo 65 inizar-
skih vajencev, 4 ključavničarski, 2 zidar-
ski in 2 kovaški vajenca. Vseh obrtnih
vajencev Solkanske občine je od 150 do
170. Natančnega števila se ne ve, ker žu-
panstvo ne vodi evidenčnih knjig o obrt-
nih mojstrih, pomočnikih in vajencih Sol-
kanske občine. Izmed 75 šolo obiskujočih
vajencev o sklepu šolskega leta je bilo
samo 16 domačin, vsi drugi so prišli iz
raznih občin od blizu in daleč učiti se mi-
zarstva ter se po končanem pouku vrnejo
kot mizarški delavci ali mojstri večinoma
domov ali se pa drugod ustanovijo. Po na-
rodnosti so bili vsi vajenci Slovenci in
razven erega v starostni dobi od 14 do 18
let. Obdarovanih je bilo 13 vajencev.
Prvo darilo je znašalo 10 K, druga so bila
po 7 K 50 v. Obdarovanci so dobili na
dve leti vinkulirane hranilne knjižice. Šol-
ski odbor hoče s takimi darili navesti va-

jence, da pričnejo varčevati in hraniti, ko
pridejo do stalnega zaslužka in da jim bo
mogoče, kupiti si orodje, ko pričnejo de-
lati na svojo roko. Po slovesnem sklepu,
ki se je vršil na običajni način in končal
s cesarsko himno, otvorila se je razstava
letnih izdelkov, ki je bila odprta do 5. ure
pop. Razstava je pokazala, da je učitelj-
stvo skrbno, vstrajno in hvalevredno iz-
vrševalo svojo nalogo, kar je toliko več
vredno, ker je porabljalo svoj počitek na-
menjeni čas, večkrat utrjeno in upehano
po stanovskem delu, za uspešno poučeva-
nje odrasle mladine. Hvale vredni so pa
tudi oni vajenci, ki so, dasiravno večkrat
utrjeni, slabo oblečeni in tudi lačni, red-
no prihajali v šolo in so se marljivo učili.
Vsa čast tudi onim obrtnim mojstrom, ki
so, ne da bi jih bilo moralo c. k. okrajno
glavarstvo siliti, redno pošiljali svoje va-
jence v šolo. Vzdrževalci in pospeševalci
obrtno nadaljevalne šole naj bodo prepri-
čani, da po taki šoli vršijo imenitno kul-
turno delo in da po njej izdatno koristijo
narodu.

Politični pregled.

Ministerski svet. — Včeraj dopoldne
so pričele skupne ministrske konference,
katerim je predsedoval minister zunanjih
zadev grof Berchtold. **Vojni minister je**
predložil svoj novi investicijski načrt, ki
zahteva 275 milijonov kredita za oboro-
ženje artillerije. Vnela se je o načrtu zelo
živahna debata, v katero so zlasti pose-
gali vojni minister Auffenberg, šef gene-
ralnega štaba Schemua in zunanji mini-
ster grof Berchtold.

Konferenca je trajala do 2. popoldne.
Nadaljevala se je potem ob 4. popol. Po-
sebeno zoperstavljal se je Auffenbergove-
mu načrtu ogrski ministrski predsednik
Lukaes, ki se je z ozirom na lahko umlji-
vo težavno stališče ogrske vlade protivil
novim vojaškim investicijam, ki jih hoče
vojni minister Auffenberg imeti razdeljene
na pet let.

»Neue Freie Presse« povdarja, da je
prišla vojaška uprava do prepričanja, da
je kovana bronovina, iz katere so skoraj
vse vrste topov, ki so v rabi pri avstrij-
ski poljski artilleriji, manj vredna od tiste-
ga materijala, ki je v rabi pri drugih dr-
žavah. Treba bi bilo potemtakem zameniti
ves artillerijski park in namesto starih to-
pov iz kovane bronovine nabaviti nove z
jeklenimi cevmi.

Vojaška uprava je že pred leti bila
prepričana, da bi bilo nujno potrebno na-
staviti nove kanone iz jekla ter zameniti
z njimi dotlej rabljene iz kovane bronov-
vine, tudi one iz let 1908. in 1909, toda celo
stvar je preprečil tedanji vojni minister, ki
je na svojo odgovornost dal celo zgraditi
popolno tovarno za 300.000 K in nabaviti
že ves materijal, ne da bi bile delegacije
vedele kaj o celi stvari!

Albanija. — Okrog Drača in Elbazana
zavzema ustaško gibanje vedno večji
obseg. Albanski begi bežijo v gore. Vojno
ministerstvo je odredilo priprave za mo-
bilizacijo 12 brigad rezervistov. Nemiri so
nevarni — vendar nočejo Turki še nič sli-
škati o koncu vojne z Italijo, da bi lažje
udeležili notranjo ustajo.

Razne vesti.

Svedrovci v Trstu so udili v trgovino
Sofianopulo v ulici San Lazzaro ter od-
nesli iz blagajne 8000 K.

Svinja raztrgala otroka. — V vasi
Rušanica na Hrvaškem je prišla svinja
čletnega otroka, da vrgla na tla, mu od-
griznila desno nogo in razparala trebuh.
V grozilih bolečinah je otrok umrl.

Top se je razletel pri vajah z novimi
topovi nemškega tipa v Oerkemiju na Ogr-
skem. Štirje topničarji so mrtvi, 8 vojakov
je ranjenih nevarno; poškodovan je težko
trdi en nadporočnik.

Proces proti komori v Viterbu v Ita-
liji je trajal 15 mesecev. Sedaj je končan.
Osem reparjev je obsojenih v zapore po
30 let, drugi po 20 in manj let, nekaj je
oprostjenih.

Važna razsodba kasacijskega dvora
za hišne gospodarje. V soboto izrekel v
pravdi gospe Ane Hardler proti hišnemu
posestniku Adler kasacijski dvor važno
razsodbo, glasom katere hišni posestniki
niso odgovorni za škodo, ki jo napravi
opeka, ki pade vsled viharja ali potresa
ali vsled drugih neizgovornih razlogov.

Raj za knjigotrožce in pisatelje. — Če hočemo meriti napredek katerega naroda, tedaj se ozremo navadno na to, koliko knjig se proda. In v tem oziru je Danska najnaprednejša dežela. Tam je neka knjiga — Danska zgodovina, ki izhaja v snopiščih in ki stane 80 kron, predplačana od 28.000 naročnikov. In Danska nima več nego 2.800.000 prebivalcev. Ravnotako je na Norveškem. Neke knjige s slikami, ki stane 29 kron, so prodali v par tednih 14.000 izvodov. Ljudskih knjižnic tam nimajo. Vsakdo je ponosen, če si sam ustvari svojo knjižnico. In pri nas — pri nas se proda vsake knjige par sto.

Požiganje iz maščevalnosti pri Sv. Luciji (Portorose).

Med požrtvovalnimi rodoljubi na Piranščini gre res častno mesto našemu korenjaku Gregorju Miloviču, ki je eden izmed vodij vsega narodnega pokreta na najjužnejših mejah naše narodne posesti. On je bil, ki je preskrbel zemljišče za zgradbo prve slovenske šole pred piranskimi vrati; on je prevzel vodstvo vsega dela pri šolski zgradbi in žrtvoval za narodno stvar čas in premoženje. Vse to so dobro vedeli naši »dobri« sosedje in sklenili so maščevati se na zločinski način nad osebo, ki dela in se muči za narod svoj posebno in pravično.

V uoči od 29. na 30. junija t. l., ko so se naši ljudje iz Portorose in Sv. Lucije zaustavili pri zavednem Kocjančiču Jasipu pri Sv. Luciji, da v veselji družbi da duška svoji radosti nad impozantnim uspehom prvega javnega shoda na svojih tleh, je bila zažgana Milovičeva hiša št. 264, ki je pogorela do tal s 1200 kronami gotovega denarja vred.

Ko je Milovič prihajal domov okoli 11 zvečer z vso svojo družino, pretresel ga je strašni prizor: iz oken je že švigal rdeči plamen, pomešan z gostim dimom. Hišna vrata, ki so jih bili zaprli Milovičevi pri odhodu, so bila odprta, tako, da je izključen vsak dvom, da je bil požar povzročen po zločinski roki.

Bilo je vse to gotovo pripravljeno in ob 11 zvečer so se stikale v Portorosi po cesti proti Piranu tri propale sunljive eksistence, ki so se gotovo vračale od svojega zločinskega dela domov v Piran.

Hiša je bila zavarovana, ko je bil Milovič v Ameriki, po njegovi ženi, ali za majhen znesek, tako, da mora siromak trpeti preko 6000 kron škode, ki ne bo pokrita.

In strašni zločin požiganja se je dogodil baš onega večera, ko so italijanski liberalci imeli nekak shod pri Sv. Luciji v protest na naš narodni razvoj, baš onega večera, ko je italijanski učitelj Zucco na slovenskem shodu hotel napadati naše šole, naše ljudi in naše narodne svetinje.

Milovič in njegova družina so žrtve narodnega mišljenja in delovanja, in dolžnost vsakega Slovana je, da prispeje na pomoč narodnemu mučeniku. In naši narodni sovražniki naj si zapišejo v album 2000-letne kulture njen najnovejši plod: zločinsko organizirano požiganje.

»Ed.«

—s.

Tura na Kru in Bovški Grintovec.

(Konec.)

Ko smo bili na vse zgodaj pripravljeni za odhod, je bilo vreme jako oblačno, ter smo se bali, da zdajpazdaj začne padati. Odsli smo po še zadosti dobro markirani poti, oboroženi tudi proti dežju, čez prod naš vasjo Sočo po precej strmi in skalnati poti čez malo sedečce proti selišču Lomovje, obstoječe iz par hiš, obkroženih z lepimi tratami. Naš Lomovjem je še zadnji studenec, kjer smo se napili; od tam gre pot po sipih oziroma gozdu, dalje zopet po skalnati kozji stezi (ker dišalo je prav pošteno po teh živalih) do planine »Naš Sočo« 1397 m, kjer je še precej dobre paše za ovce in koze.

Od tu okroglo 1 uro hoda smo se ustavili pri prvem snegu, kjer smo spet kuhali, pekli, cvrli in tudi — jedli. Skoraj vso prilago razen cepina smo pustili tam nazaj razstopili nekoliko snega, da bi imeli pri povratu takoj nekaj pijače. Vretno se je med tem že precej zboljšalo, čeravno ne popolnoma, pa vendar se ni bilo

več bati dežja. Vrhovi, kamor smo bili namenjeni, so bili seveda vedno še vsi lepo zaviti v meglo. Pot od našega počivališča dalje je šla po travnatih stopnjah, kamenju, grušču, snegu, v katerega smo morali zaradi strmine še stopinje sekati, dokler ne pride v višini 2050 m v skale, katere je bilo treba že nekoliko s previdnostjo preplezati, ker o kakih poti ali stezi ni ne duha ne sluha, samo tje pa sem se zapazil tisto rudečo črto, katera nam je kazala smer proti vrhom, ker do konca si nismo mogli biti na čistem, kateri je prav za prav pravi vrh, ker na južno stran je več vrhov enoličnih, proti severu je pravi vrh nekaj bolj izrazit. Na grebenu je še velik zamet snega, kjer je moral zopet cepiti peti, na kar smo bili pri piramidi (2350 m), znamenju našega cilja. Razgled je bil še zadosti lep, ker je megla med tem že izginila. Jako lepo se je videla pot iz Trente na Višič in novi Planin. Dom, na njem Bovec, dolina Bavšica, Ozebnik, Mangart in del Jalovca se je precej dobro videlo. Prisejnik, Razor, Triglav in južni vrhovi so bili pa še zmiraj nekoliko zaviti v ponočno haljo. Po končanem razgledu smo si ogledali po spominski knjigi, katera je pa jako dobro spravljena v železni škafliji in tudi videti skoraj nova, kar pa ni res, ker prinesel jo je takratni osmošolec gosp. Savo Bratina v družbi že z enim gosp. osmoščem že 13. VIII. 1907. Planincev je jako malo še zabeleženih v nji. Tako n. pr. ravno pred nami g. Dr. H. T. iz Gorice in pa I. M. iz Bavšice leta 1910. I. lanko leto ni bilo nobenega, letoš pa je bila naša družba prva in tako nas je vseh skupaj s kostmi in mesom do sedaj — 13 podpisanih. Marsikateri so nam pravili, da so bili na Bovškem Grintovcu, ampak v knjigi jih ni in ni bilo, čeravno je bila ura 11 predpoldnem in je tovariš M. prav pridno s šibicami svetil, ko smo listali po knjigi. No mogoče je to tudi zato, ker hodi zadnje čase precej turistov anal-fabetov na take le vrhove, ali pa se v svoji skromnosti ne podpišejo. Najbrže bo tudi tukaj izrek na mestu, kakor je na Jalovcu, da jih je spodaj v dolini veliko poklicanih, ampak na vrhu v knjigi slemen-sko malo izvoljenih.

Ker nam je bil čas jako na kratko odmerjen, smo se morali kmalu ločiti od našega Grintovca ter odšli oziroma odlezli do snežišča pod skalami, katerega je bilo treba zaradi strmine zopet presekat do grušču, potem se je pa začelo tisto prijetno drsanje po grušču in snegu daleč navzdol, dokler ni zmanjkalo grušču in snega ter začele tramate stopnje s kamenjem.

Med tem pridemo do jame, kjer smo pustili prej našo prtljago, okrepli se z limonado ter odšli v hitrem koraku po isti poti kakor jutraj nimo planine »Naš Sočo«. Lomovja nazaj v Sočo, kamor smo dospeli nekoliko pred 1 uro popoldan.

Za celo pot iz vrha Grintovca do Soče smo rabili z odih vred 2½ ure; to pa je bilo tudi nujno potrebno zaradi zveze s Sv. Lucijo, od kjer smo se odpeljali vsak na svoj dom zadovoljni, da se nam je posrečilo napraviti to, kar smo imeli že dolgo časa v planinskem načrtu.

Književnost.

Socialni problemi. Eseji. Spisal Abdltas. Založništvo L. Schwentner v Ljubljani. Str. 234. Cena K 3/60.

Pisatelj Abdltas si je pridobil po »Naših Zapiskih« dobro ime med Slovenci. Njegove razprave se pridno čitajo in vpoštevajo. — Z gornjo knjigo si je zopet še vtrdil svoje pisateljsko ime. Ni dvoma, da hodo obširneje govorile o tej zanimivi knjigi naše revije, zato opuščamo oceno, a jo priporočamo svojim čitateljem, da jo čitajo in pri tem razmišljajo. — Priobčujemo pa vsebino, ki sama že dovoljno priporoča to delo: 1. Slovenske kulturne smeri. — 2. Slovenski socialni prepoved. — 3. Idejna smer modernega socializma. — 4. Marx in marxizem. — 5. Socializem posameznika. — 6. Boj zoper stroje. — 7. Kaj je torej s socializmom. — 8. O kulturnem boju. V drugem delu Problemj pa so ti naslovi: 1. Misel o politiki. — 2. Politikiški poraz socialne demokracije. — 3. Socializem mladine. — 4. Pot po samoti. — 5. Prepri o ženskah. — 6. Vagabundi in ničvredneži. — 7. Fragment o verstvu.

Knjiga je na prodaj v knjižarni A. Gabršček.

Mali oglasi.

Najmanjša pristožbina stane 60 vin. Ako je oglaš obsejaljši se računa za vsako besedo 3 vin. Najpripravnije inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na delu (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Gospodična zmorna strojepisja išče primerne službe. — Naslov pove naše upravnistvo.

Sedmošolec (realec) sprejme dečke, ki bodo delali sprejemne izpite na kakem zavodu za čas šolskih počitnic v podučevanje. Tozadavne informacije daje upravnistvo »Soče« v Gorici.

Proda se lepa j-dnonadstropna hiša (s zemljiščem nekoliko izven trga) ob glavni cesti ležeča, blizu glavnega trga v Kobaridu, pod jako ugodnimi pogoji. — Tozadavne informacije daje upravnistvo »Soče« v Gorici.

Mala sobica v II. nadstr. v sredini mesta, s prostim vhom, se odda v najem za K 10.— Naslov pove upravnistvo.

Stavbišča za tri navadne hiše z malim vrtičem so na prodaj pod Kostanjevico pred tunelom. Cena prav zmerna. Poizvedbe v Goriški Tiskarni.

V Kanalu hiša za vsako ceno na prodaj, tudi na obroke. Pojasnila daje Avgust Makarovič v Nabrežini.

Mesto ekspedienta. knjigovodje ali podobno išče slovensko-češko-hrvatsko-nemški korespondent, vešč tudi risanja. — Naslov pove naše upravnistvo.

Prva kmečka gospodarska zadruga v Selu na Vipavskem

ima v svoji kleti najboljša vipavska vina kakor tudi muškateleer v steklenicah, črno vino, refošk itd.

P. n. gg. gostilničarjem in privatnikom se najtopleje priporočamo. Razpošilja se od 56 litrov naprej v svojih sodih. Uzorci in ponudbe franko in gratis.

Sedlarska delavnica Ivan Krauos - Gorica na Kornu št. 11.

Zaloga vsakovrstnih konjskih vpreg in raznih potrebščin za konje, kakor tudi velika izbira usnatih torbic kovčegov za potovanje, tnic in denarnic; razni nagobčniki, ovratniki, b iči, vrvice za pse itd. Barvanje in tape ciranje raznih kaleseljnov in kočij. Vsa v to stroko spadajoča popravila se izvršuje točno. — Nahrbtniki za planince.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadstr.) — Telefon št. 79. Račun poštne hranilnice št. 837.915.

Na občnem zboru dne 28. aprila 1912. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

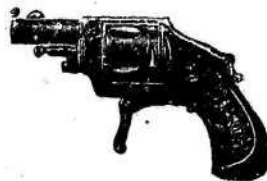
Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Vlagatelj se na razpolago hišni hranilnici.

Posojila se dajejo zadrugnikom na vknjižbo po 5½%, na varščino ali zastave in na menjice po 6%.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1911. s 6%.

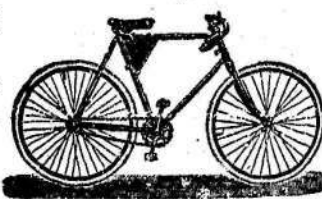
Stanje 31. dec. 1911.: Zadrugnikov 1863 z deleži v znesku 70.910 kron. — Hranilne vloge: 1.103.254 98. — Posojila: 1.068.002.—. — Reservni zaklad: 100.451 56. — Vrednost hiš: 383 538 29.

Kupujte samo dvokolesa „Allena“, ki so najboljši francoski sistem in najtrpežnejše vrste boudisi za navadno rabo ali za dirke.

Šivalni stroji **Original Victoria** so najpraktičnejši za vsako hišo. Isti služijo za vsakovrstno šivanje in šikanje (vezenje). Stroj teče brezšumno in je jako trpežen.

Puške, sam krese, slamoreznice in vse v to stroko spadajoče predmete se dobi po tovarniški ceni pri trvdki

Kerševani & Čuk

GORICA, na Stalnem trgu št. 9. GORICA.

